

[Tastesen.]

Jeg er enig i de synspunkter, som fru Hanne Reintoft er kommet med om den humane strafferetspleje, og det skal dog siges hertil, at det er forkasteligt, hvis man går ind for disse inhumane foranstaltninger, som man kender i visse lande i nord, syd, øst og vest osv., og vi kan heller ikke selv sige os helt fri for, at det er ikke en mangel i det danske kriminalforsorgssystem, men sammenholdt med de fleste lande i verden tror jeg godt, vi kan sige, vi har en nogenlunde rimelig human strafferetspleje, og i alle tilfælde har folketinget gennem en række love, som blev gennemført i sidste folketingssamling, gjort sit til, at strafferetsplejen her i landet er blevet mere human, end den måske tidligere har været.

Så er der spørgsmålet om det internationale hensyn.

Danmark har jo i FN støttet alle de bestræbelser, der går på en mere human kriminalpolitik og går på, at man bør afskaffe dødsstraffen, man bør afskaffe tortur og de ting, vi kender mange steder i verden. Hvis vi skal kunne øve en indflydelse her, så er det væsentligt, at vi selv har vores sti ren i denne forbindelse, og det er altså ikke tilstrækkeligt, at vi har afskaffet dødsstraf i fredstid; dødsstraf må i denne situation også være afskaffet under andre forhold, som vi ikke kan vide noget sikkert om på nuværende tidspunkt. Men vi ved, hvilken betydning det har, at der er lande, der går foran, og der er trods alt 4 vesteuropæiske lande, som har taget dette skridt fuldt ud: Sverige, Finland, Vesttyskland og Østrig plus de andre 5 lande, som blev nævnt før. Jeg synes, at det kan ikke være afgørende, om det kun er vesteuropæiske lande; der er altid nogle, der skal gå foran, hvis man vil forsøge på at standse den umenneskelige udvikling, der ligger i selve begrebet dødsstraf, som det anvendes forskellige steder i verden, og forslaget her skal også opfattes som et forsøg på, at vi med større styrke vil være i stand til at påvirke den internationale opinion.

Jeg håber på, at vi får en god udvalgsbehandling, og jeg mener, at det ikke alene er et spørgsmål om at have argumenter for, det er også et spørgsmål om at have en personlig tilkendegivelse over for et sådant forslag som det, og vi respekterer fuldt ud, at der

kan være forskellige meninger i salen, men vi mener, at hver enkelt medlem nu må tage stilling, og vi i socialdemokratiet mener i hvert fald, at de argumenter, der taler for, at vi bør afskaffe dødsstraffen i krigstid, såvel som i fredstid, er så stærke, at lovforslaget bør gennemføres.

Poulsen (FP):

„Tiderne skifter og sæderne mildnes“. Når jeg har valgt det som indledning, skyldes det, at under retsopgøret i 1945 var der nogle, der var så heldige, at de kunne gå under jorden og holde sig væk fra retsmaskineriet i de første 2-3 år. Så så man allerede mildere på forbrydelsen, og man kan derfor faktisk sige, at det var rene tilfældigheder, der afgjorde, hvem der fik lov til at beholde hovedet og hvem ikke. Man kan ikke i en retsstat selv gøre sig til bøddel. Hvis samfundet dømmer nogen til døden, så er samfundet morder. Jeg synes, det er helt uhyggeligt, at vi har en lov, der simpelt hen holder den mulighed åben. Det er da rigtigt, at det er følelsesmæssigt betonet, men det er lige så rigtigt, at en sag som denne, som fru Lone Dybkjær nævnte, ikke er et femøres anliggende. Det er derfor kedeligt, at salen er så tom. Der er vel ingen i denne sal, der kunne drømme om at forlange nogen som helst partidisciplin, men i hvert fald burde det være noget, der skulle kunne fange lovgivernes opmærksomhed.

Man kan da i visse situationer have sympati for dødsstraffen, hvis man tænker på dengang, de tre betjente brutalt blev myrdet. Men som sagt, vi må i en retsstat ikke kunne opretholde den, og jeg vil fuldstændig tilslutte mig den sidste ærede talers undren over, at kristeligt folkeparti vakler i den sag, det er for mig fuldstændig ubegribeligt. I hvert fald for mig personlig er stillingen fuldstændig klar: dødsstraf hører ingen steder hjemme, og jeg vil gå imod under alle omstændigheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Bay):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod